

BOHÁČKOVÁ, Lucie, *Weiss-Tessbachové a Pacovsko. Osudy šlechtického rodu v letech 1918-1945*. Bakalářská práce FF JU, České Budějovice 2014, 70 s. (včetně příloh).

Posudek vedoucí bakalářské práce:

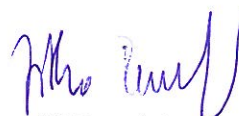
Lucie Boháčková se ve své bakalářské práci zaměřila na šlechtický rod Weiss-Tessbachů, jemuž do roku 1945 patřila Těchobuz – místo s nímž je autorka osobně spjatá. Vzhledem k malé významnosti tohoto rodu mu zatím nebyla věnována badatelská pozornost, na jeho osudech je však dobře možné objasnit postoje rakouské šlechty k meziválečnému Československu a nacistické okupaci a částečně rozkrýt i jejich historické příčiny. Tento cíl se Lucii Boháčkové v předkládané práci dle mého názoru podařilo uspokojivě splnit.

K Těchobuzsku a Weiss-Tessbachům prakticky neexistuje žádná odborná literatura, pouze populárně naučné publikace, jejichž faktografickou přesnost občas autorka shledala jako problematickou, v rámci heuristiky byl tudíž proveden důkladný archivní výzkum (Státní okresní archiv Pelhřimov, Státní oblastní archiv Třeboň, oddělení Jindřichův Hradec, Státní okresní archiv Tábor aj.) zaměřený na materiály související se studovaným rodem a obcí Těchobuz. Původně ještě autorka zamýšlela doplnit materiály rozhovory s pamětníky, kvůli jejich malé ochotě však byl tento záměr splněn jen zčásti a publikovaný rozhovor má spíše ilustrační charakter.

Úvodní kapitoly textu mají podobu kompilace, jejímž obsahem jsou základní informace o politické situaci v Československu v první polovině 20. století, o postavení šlechty v nově vzniklém státě či charakteristiky a obce. Tyto pasáže jsou občas zkratkovité a dochází v nich k určitým zjednodušením, jako uvedení do problematiky však postačují. Vlastní jádro práce pak tvoří třetí kapitola, která se věnuje posledním představitelům rodu Weiss-Tessbach. Největší pozornost je věnována Ottovi, poslednímu držiteli zámku, který byl v roce 1945 kvůli svému proněmeckému postoji zastřelen, informace o ostatních sourozencích jsou stručnější a mají spíše popisný charakter. Tato skutečnost působí jistým disproportionálním dojmem, pravdou však zůstává, že osobnost Otty byla pro Těchobuzsko nejdůležitější. Lucie Boháčková si při studiu archivních materiálů kladla celou řadu otázek, na něž se jí vzhledem k nedostatku materiálu občas dařilo nalézt pouze dílčí odpovědi, v některých případech pak dospěla k zjednodušujícím závěrům.

Text Lucie Boháčkové má velmi dobrou stylistickou i formální úroveň, práce byla založená na samostatném výzkumu a přináší celou řadu nových informací. Autorka v ní jednoznačně prokázala znalost historického řemesla a tvůrčí samostatnost. Vzhledem k tomuto typu kvalifikační práce jsou výše uvedené nedostatky dle mého názoru tolerovatelné. Bakalářskou práci tudíž doporučuji k obhajobě a hodnotím ji ještě stupněm

v ý b o r n ě.

PhDr. Jitka Rauchová, Ph. D.

České Budějovice 28. května 2014